

3. И распроводи слугы-тъ си да призовѣтъ званны-тъ на свадбѣ-тѣ; и не рачахъ да дойдѣтъ.

4. Пакъ проводи други слугы, и казуваше: Речѣте на званны-тъ: Ето обѣдъ-тъ си приготвихъ; юнци-тъ ми и огоени-тъ сѣ заклани, и всичко е готово; дойдѣте на свадбѣ.

5. Но тѣ не радихъ, и разидохъ ся, единъ на пивѣ-тѣ си, а другъ на търговіѣ-тѣ.

6. А други-тъ уловихъ слугы-тъ му та *гы* обезчестихъ и убихъ *гы*.

7. Като чу *това* царь-тъ разгнѣви ся, и проводи войски-тъ си, та погуби онѣзи убійцы, и градъ-тъ имъ изгори.

8. Тогази казува на слугы-тъ си: Свадба-та вече е готова, а призвани-тъ не быхъ достойни.

9. И тѣй идѣте на кръстопѣтища-та и колкото че намѣрите, призовѣте *гы* на свадбѣ.

10. И излѣзохъ онѣзи слугы по пѣтища-та, та събрахъ всички колкото намѣрихъ злы и добры; и напълни ся свадба-та съ гостіе.

11. И като влѣзе царь-тъ да прѣгледа гостіе-тъ, видѣ тамъ чловѣкъ не облеченъ съ свадбарскѣ дрехѣ:

12. И казува му: Приятелю, *ты* какъ си влѣзълъ тука като нѣмашъ свадбарскѣ дрехѣ? А той замълчѣ.

13. Тогази рече царь-тъ на слугы-тъ: Вържѣте му позѣ-тъ и рѣцѣ-тъ, дигнѣте го, и хвърлѣте *го* въ вѣншиѣ-тѣ тъмнинѣ; тамъ ще бѣде плачъ и скърцаніе съ зѣбы:

14. Защото мнозина сѣ званни, а малцина избрани.

15. Тогази отидохъ Фарисей-тъ и съвѣтувахъ ся какъ да го впримчѣтъ въ думѣ.

16. И проваждатъ до него ученицы-тъ си наедно съ Иродіянны-тъ, и казувахъ: Учителю, знаемъ че ты си правъ и Божій-тъ пѣтъ въ истинѣ поучавашъ, и отъ никого не тя е грыжа; защото не гледашъ на лице на чловѣцы-тъ.

17. Кажи ни прочее, ты какъ мнишь? право ли е да давамы данъ на Кесаря, или не?